

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж 1. 1232/14
01. октобра 2014. године
Н о в и С а д

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Снежене Кеџман, председника већа, Љиљане Влајковић Смук и Драгане Штрбац, чланова већа, у правној ствари тужиоца В. С. из Б., ... , кога заступају Н.И. и Н.Д., адвокати у Н.С., против туженог „Н.“ АД из Н. С., ... , ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о жалби туженог против пресуде Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1. 1828/2012 од 26.12.2013. године, на седници од 01. октобра 2014. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Основног суда у Новом Саду посл. бр. П1. 1828/2012 од 26.12.2013. године, у усвајајућем делу.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев, те је утврђено да је тужилац за време рада код туженог, на пословима самосталног сарадника за административну и техничку подршку у Одељењу за административно-техничка питања Блока промет, Служба за административно техничка питања и односе са запосленима, Сектор за односе са запосленима, Дирекција за ХР, Функција за организациона питања, почевши од ... године до ... године претрпео злостављање на раду код туженог, тиме што га је тужени прогласио за „немапираног“ запосленог, што га је преместио у организациони део (погрдно назван „Резервна клупа“, „АТП“) са фиктивним радним местом, са фиктивним описом послова и где није обављао послове односно тиме што тужиоцу уопште није дозвољавао да обавља било какве послове код туженог, што га је са местом рада у периоду од ... године па до ... године издвојио у посебне канцеларије на локацији ... , Анекс, Б., а од дана ... године тужиоца са местом рада преместио и издвојио на локацију ... , З., у Г. и., где се налазио до отказивања уговора о раду, као технолошког вишка до ... године, затим, што га је у наведеном периоду изопштио из радних процеса код туженог, што му као запосленом није давао средства за рад, рачунар, папир, оловку, што му је онемогућио коришћење ИТ система туженог, као и коришћење телефона, односно инфопортала туженог, што му је ускратио право на рад, право на информисање, право на интерно конкурисање на слободна радна места код туженог, тиме што га је без основа упутио на плаћено одсуство и тиме што је на њега вршио притисак да прихвати „споразумни раскид“

радног односа уз отпремнину, која је мања од оне која је била одређена Социјалним програмом за Н. а.д. Н. С., који је важио до 31.12.2012. године, а које злостављање је у наведеном периоду вршено системски од стране туженог односно запослених код туженог и то Н. С. и Д. Ф.

Обавезан је тужени да о свом трошку објави ову пресуду у дневном листу „П.“, као листу који се дистрибуира на целој територији Р. С., и то у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да спречи злостављање на раду које трпи тужилац код туженог.

Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 123.000,00 динара, у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Против усвајајућег дела наведене пресуде жалбу је изјавио тужени из свих законских разлога са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и тужбени захтев одбије у целисти или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Испитујући побијану пресуду у складу са чланом 386 ЗПП-а, овај суд је нашао да жалба није основана.

Према утврђењу првостепеног суда, тужилац је по занимању дипломирани економиста, који је у периоду од ... године до ... године био у радном односу код туженог, који му је престао отказом уговора о раду, услед престанка потребе за његовим радом, уз исплату отпремнине, а из разлога што је укинута Служба за административно-техничку подршку туженог (Служба за АТП).

Тужилац је са туженим засновао радни однос са средњом стручном спремом ... године и обављао је послове продавца-касира у улици ... , Регион Б., у Сектору за малопродају, Дирекцији за малопродају, организациони део Блок Промет, на грејду 9 све до ... године. Пре премештаја у Службу за АТП тужилац је био привремено спречен за рад 9 месеци, а по повратку на рад предочено му је да је „немапиран“ радник, те му је најпре понуђено да пређе на рад код другог послодавца, који је са туженим имао закључен уговор о пружању услуга, а ако то не прихвати, да ће бити премештен у Службу за АТП. Тужилац се успротивио премештају код другог послодавца, те се стога дописом обратио С.К., заменику генералног директора, Н.С., директору ХР, З.Ј., тадашњем директору Блока Промет, у ком је тужилац тада радио као продавац-касир, као и председнику Синдиката туженог Г. Т.

Међутим, након тога, на основу понуде туженог од ... године, која је тужиоцу достављена ... године, тужилац је ... године закључио Анекс бр. VI Уговора о раду од ... године, којим је почев од ... године премештен на послове самосталног сарадника за административно техничку подршку у Одељење за административно-техничка питања Блока Промет, Служба за административно-техничка питања и односе са запосленима, Сектор за односе са запосленима, Дирекција за ХР, Функција за организациона питања. У понуди за закључење наведеног анекса уговора о раду тужени је као разлог навео да је тужиоцу понуђен премештај због измене и допуне Правилника о организацији и систематизацији послова туженог од 24.10.2011. године, у циљу задовољења потребе процеса и организације рада, као и попуњавања упражњеног радног места, за које тужилац испуњава све услове радног места предвиђене овим Правилником.

Уз наведени Анекс број VI од ... године тужиоцу је достављен и опис послова радног места самосталног сарадника за административно техничку подршку који подразумевају: извршавање послова у вези са архивским материјалом, извршавање послова скенирања архивског материјала из претходних периода, извршавање послова скенирања архивског материјала за следећи период, извршавање послова разврставања материјала у електронској архиви, учествовање у оперативној помоћи запосленима у архиви, формирање писане архиве Друштва, рад на терену ради вршења увида у непокретности, снимања, мерења и осталих послова у циљу тачног описа непокретности, учествовање у анкетирању потрошача, учествовање у пружању помоћи у организацији и реализацији рекламних акција и свих видова манифестација за унапређење промоције, рад на терену ради предаје документације у пореске и друге јавне органе, као и ради преузимања пореских и других решења, учествовање у изради извештаја који се раде за потребе Службе за административно-техничка питања и други послови за које је, према унутрашњој прерасподели послова у оквиру организационог дела у којем ради, запослени компетентан на основу стручне спреме, знања, вештина и искуства. За наведене послове тужени је предвидео, као услове стручности и компетентности: ВСС/VII; све факултете и 1 годину радног искуства. Наведену понуду за закључење Анекса уговора о раду, као и Анекс број VI од ... године потписала је, у име послодавца, Н. С., директор ХР код туженог.

Међутим, у време када је тужиоцу дата понуда за премештај на наведене послове у Службу АТП дана ... године директор Функције за организациона питања туженог Д. Ф. је донео одлуку од ... године о упућивању на плаћено одсуство запослених у Служби АТП, а на основу које ће се сви запослени који су распоређени у тој служби бити упућени на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана у календарској ... години, због смањења обима посла, са правом на накнаду зараде у износу 75% просечне зараде у претходна три месеца која претходе месецу у којем су запослени упућени на плаћено одсуство, а без кривице запосленог, с тим што она не може бити нижа од минималне зараде утврђене Законом. У одлуци је наведено да се упућивање на плаћено одсуство запослених врши у циљу боље и ефикасније организације рада, а имајући у виду да је у организационим деловима ове Службе дошло до смањења обима посла. Ова одлука је ступила на снагу ... године.

Након премештаја у Службу за АТП, место рада тужиоца је било у анексу пословне зграде туженог, која се налазила у Б. у улици ... , а координатор Службе на овој локацији била је В. М. По премештају тужиоца, на овој локацији је било преко 40 запослених.

Тужилац након премештаја на наведене послове, а и касније, није прошао никакву обуку, нити је добио било каква упутство-инструкције, на основу којих би се упознао са начином обављања послова, везаних за рад са архивском грађом.

Тужилац је, на основу решења које је донео директор Функције за организациона питања Д. Ф., упућен на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана, почев од ... године до ... године с тим да је дужан да се врати на посао ... године, а у образложењу је наведено да се запослени упућује на плаћено одсуство, због смањеног обима посла, до којег је дошло без кривице запосленог, а у циљу боље и ефикасније организације рада и пословања. Од момента када је премештен на наведене послове па док није упућен на плаћено одсуство, тужилац је свакодневно долазио на посао, али му тужени није обезбедио обављање послова у складу са закљученим Анексом број VI нити му је обезбедио елементарне услове за рад тј. основна средства за рад, као што су радни сто, столица, скенер, штампач, компјутер, папир, оловка. Наиме, тужилац је

свакодневно долазио на посао у 08,00 часова, евидентирао свој долазак на рад и с обзиром да није имао свој сто и столицу шетао је по радном простору од колеге до колеге и седео испред анекса пословне зграде. Дакле, рад тужиоца се у наведеном периоду сводио на долазак на посао и одлазак са посла, без иједног налога за рад у току читавог радног времена.

За време док су запослени из Службе АТП били на плаћеном одсуству, па и тужилац, тужени је анекс пословне зграде у Б. у улици ... испразнио, те предвидео да запослене, који су долазили на посао на ову локацију Службе, премести на две нове локације, и то у З., у Г. и., који се налазио на ... и на другу локацију, која се налазила у Б., у згради туженог у улици ...

Након што је упућен на плаћено одсуство, тужилац је, заједно са још 38 својих колега запослених у Служби за АТП поднео захтев за покретање поступка код послодавца за заштиту од злостављања на раду, који је туженом достављен ... године. У захтеву је наведено да запослени сматрају да су извршиоци злостављања, одговорна лица код послодавца, Д. Ф. и Н. С., као и група запослених, који су им потчињени и који обављају послове по њиховом налогу. Међутим, тужени, супротно својој законској обавези није донео обавештење да поступак посредовања није успео.

Након истека плаћеног одсуства, тужиоцу је одређено ново место рада у Г. и. у З. По повратку на рад, почев од ... године па све док му није отказан уговор о раду, као технолошком вишку, а након укидања Службе за АТП тј. ... године, тужилац је свакодневно долазио на рад, али се до средине новембра ... године, рад тужиоца, сводио само на евидентирање присуства на раду с обзиром да тужени ни њему, ни осталим колегама, није обезбедио обављање послова радног места из Анекса уговора о раду због чега су тужилац, као и остали запослени долазили на посао и током радног времена седели „за празним столом“ и нису радили ништа.

Средином новембра ... године у Г. и. у З. тужени је почео да допрема регистраторе (архиву), у којима се налазила пословна документација туженог, а који регистратори су се до тада налазили у неодржаваним објектима туженог, те су због тога били прашњави и обрађени одређеним хемијским средствима за заштиту од инсеката. Задатак свих запослених, без обзира на врсту и степен стручне спреме, као и опис послова, је био потпуно идентичан, а то је да дневно, али не сваког радног дана, да „обrade“ по 3-6 регистратора, тако што би прегледали да ли је документација која се налази у регистратору евидентирана на постојећој налепници која се већ налазила на регистратору, и ако јесте, имали су обавезу да ту налепницу препишу и ставе нову, или евентуално допишу на нову налепницу документ који није био евидентиран на ранијој, за који посао је запосленима у току 8-часовног радног времена требало око 20-так минута. Регистратори су на ову локацију допремани спорадично, по турама од по 3.000-4.000, тако да посао везан за преглед регистратора није био свакодневан, већ се обављао с времена на време (по пар дана у току месеца).

Тужени је, не због обима посла, већ због броја запослених који су перманентно премештани на ову локацију, рад запослених из Службе за АТП од средине новембра ... године до марта ... године, организовао у две смене: у првој од 08,00 до 16,00 часова, и у другој од 14,00 до 22,00 часа.

Такође, тужени све време запосленима у Служби за АТП, а у Г. и. није обезбедио ни скенере, ни штампаче, ни компјутере, односно постојао је само један компјутер, који запослени нису могли да користе, јер је за коришћење истог била

потребна шифра, а чиме је тужени запослене у Служби АТП онемогућио и да користе инфо портал и на тај начин се информишу о интерним конкурсима и осталим активностима туженог, а чему у прилог говори и електронска преписка између Н. С., директора ХР и И. П., руководиоца Службе за АТП од ... године.

У Служби за АТП на наведеној локацији је и након ... године тужени преместио још запослених, који су били „немапирани“, односно који нису, након извршене оптимизације одређеног организационог дела туженог били предвиђени тј. „мапирани“ у тој новој организационој структури, а који нису са туженим закључили Споразум о престанку радног односа уз исплату новчане накнаде, која је била нижа од отпремнине предвиђене одредбом чл. 19. Социјалног програма, због чега је на овој локацији средином новембра ... године било 106 запослених. Међутим, и након премештаја у Службу, било је и оних запослених, који су из ње одлазили јер су са туженим ипак закључивали Споразум о престанку радног односа уз исплату новчане накнаде, која је била нижа од отпремнине предвиђене чл. 19. Социјалног програма.

Такође, запосленима у овој Служби за АТП на наведеној локацији достављен је на сто и формулар предлога запосленог за споразумни прекид радног односа. Наиме, тужиоца је у два наврата, телефонским путем контактирао И. П., те му понудио да уз одређену суму новца оде из фирме, предочавајући му да је боље да то уради тада него после Нове године, јер ће у опцијају бити мањи износ по години стажа, при чему је у другом телефонском разговору понуда за одлазак из фирме била нижа од претходне. Тужилац је ове понуде одбио из разлога што износ који му је понуђен није био по Социјалном програму, наводећи да ће до краја остати у фирми.

Према уобичајеној пракси туженог, тужилац је, као и остали запослени, на почетку ... године поднео захтев да преостали део годишњег одмора за ... годину користи од ... године, а годишњи одмор за ... годину-први део од средине августа ... године, јер се након предаје захтева током фебруара месеца правио план коришћења годишњег одмора. Међутим, тужени је тужиоцу, као и осталим запосленима из Службе за АТП, крајем фебруара ... године доставио два решења о коришћењу годишњег одмора, у којима је било наведено да је тужилац тражио да користи годишњи одмор и из ... године и из ... године. Због наведеног тужени се обратио Инспекцији рада и након тога је тужени дана ... године доставио два решења за коришћење годишњег одмора тужиоцу, и то: за ... годину од ... године и друго за ... годину према којем требао да користи годишњи одмор за ... годину у периоду од ... до ... године, а која решења је тужилац потписао ... године. Међутим, тужилац је прекинуо коришћење годишњег одмора, јер је био привремено спречен за рад.

Тужиоцу је престао радни однос код туженог, на основу решења о отказу уговора о раду, дана ... године, уз исплату отпремнине, из разлога јер је престала потреба за његовим радом с обзиром да је тужени укинуо Службу за административно-техничку подршку у којој је тужилац радио.

Запослени из Службе АТП су се ради заштите својих права по Социјалном програму обраћали репрезентативним синдикатима код туженог, гранском синдикату-Синдикату радника енергетике и петрохемије Србије, те је поводом те њихове иницијативе упућен допис тадашњем председнику Скупштине акционара Н.-а др П. Ш., у ком је од председника Скупштине Н. и. С. и потписника Купопродајног уговора у име В. Р. С., захтевано да се максимално заложи и ангажује да већински власник Н. и. С., Г. њ., у целости испоштује Социјални програм, који му је у Прилогу достављен.

Такође, Јединствена синдикална организација туженог је на IV редовној седници Одбора ЈСО Н. а. д. Н. С. одржаној дана 10.05.2012. године, а након разматрања иницијативе 270 запослених из АТП службе, донела јединствен закључак да у потпуности подржава запослене у АТП служби у вези примене Социјалног програма и Колективног уговора за Н. а.д. Н. С. и да ће пружити помоћ запосленима у АТП-у у циљу заштите од злостављања на раду у складу са Законом о спречавању злостављања на раду.

На основу овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања првостепени суд је правилно применио материјално право налазећи да је тужбени захтев тужиоца делимично основан.

Наиме, правилно је првостепени суд, примењујући одредбе члана 60 Устава РС, члана 15 и 16 Закона о раду и члана 4, 5 и 6 Закона о спречавању злостављања на раду нашао да је тужени према тужиоцу у периоду од ... године па до дана подношења тужбе у овој правној ствари, као и после, све до отказивања уговора о раду и престанка радног односа тужиоца дана ... године, вршио злостављање на раду на тај начин што је тужиоца, као „немапираног“ радника односно као радника који није предвиђен у новој организацији Блока Промет, преместио у Службу за АТП (тзв. Резервну клупу) на послове самосталног стручног сарадника за административно-техничку подршку, при чему је тада већ постојала Одлука директора Функције за организациона питања Д. Ф. од ... године да ће се, због смањеног обима посла, запослени из ове Службе за АТП упутити на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана, да би након што је тужилац прихватио понуду и закључио са туженим Анекс уговора о раду, те премештен на ове послове почев од ... године, и то са местом рада на локацији ове Службе у Б. у анексу пословне зграде туженог у улици ..., при чему тужени тужиоцу од тада па све до упућивања тужиоца на плаћено одсуство (... године), није обезбедио услове рада нити основна средства за рад (сто, столицу, компјутер, штампач, скенер, оловку, папир), нити обављање било каквог посла из описа послова на које је тужилац премештен, већ се „рад“ тужиоца сводио на „рад за празним столом“ односно на долазак на посао, евидентирање доласка на посао путем ИД картице, шетање по радном простору анекса од колеге до колеге, који су имали сто и столицу, а који, као ни тужилац, нису имали шта да раде, те да би на крају радног времена евидентирао свој одлазак са рада. Потом, иако је више него очигледно било да запослени у овој служби немају посла односно да обим посла због којег је тужилац упућен у ову службу није ни постојао, тужени је тужиоца, као и остале запослене из ове Службе „због смањеног обима посла“ и немогућности да се исти ефективно радно ангажују упутио на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана, а потом је тужилац по истеку плаћеног одсуства, ступио на рад, на нову локацију у Г. и. у З. (где је тужени изместио запослене из Службе за АТП), те је тужени тек од средине новембра ... године на ову локацију почео допремати архиву тј. регистраторе, који су до тада били одложени у неусловним просторијама туженог, прашњави и обрађени хемијским средствима против инсеката, а како би запослени, сада организовани у две смене, али не због обима посла, већ због бројности запослених, простора у ком су седели и хигијене, регистраторе прегледали односно проверавали ли се у истима налази документација која је и назначена на већ постојећој налепници, којом је био означен одређени регистратор, те ако није, на нову налепницу би ту документацију дописивали, а ако јесте, стару налепницу преписивали на нову и исту налепљивали на регистратор, с тим да је запосленима за ову „операцију“ прегледања 3-6 регистратора требало око 20-так минута дневно, док би остатак осмочасовног радног времена седели, без радних задатака, све до истека радног времена, тј. смене, након чега би евидентирали свој одлазак са посла, при чему су и тужилац и остали запослени на овој локацији само по неколико дана имали обезбеђене

регистраторе, а ове послове су обављали сви запослени, без обзира на врсту и степен стручне спреме. Овакав рад тужиоца и осталих колега се одвијао све до почетка марта ... године, када је тужени донео Одлуку да сви запослени искористе преостали део годишњег одмора из ... године, као и цео годишњи одмор за ... годину (без обзира на њихов захтев у погледу времена коришћења истог), а потом и Програм решавања вишка запослених по којем је тужиоцу, као и свим запосленима из ове Службе (осим самохраним родитељима, инвалидима рада и представницима синдиката) дана ... године отказан уговор о раду, због престанка потребе за њиховим радом, односно због укидања Службе за АТП, уз исплату отпремнине по КУ, јер је Социјални програм важио само до 31.12.2012. године.

Такође, тужени током поступка није оспорио чињеницу да није поступао по захтеву за покретање поступка код послодавца за заштиту од злостављања на раду, који је поднело 39 радника из ове Службе са различитих локација, међу којима је био и тужилац, а што је супротно законској обавези прописаној одредбама чл. 15. и 20. ст. 1. тач. 1) и ст. 2. Закона о спречавању злостављања на раду, односно није негирао чињеницу да је пропустио да подносиоце захтева, па и тужиоца, писмено обавести да поступак посредовања није успео.

Због тога, првостепени суд, супротно жалбеним наводима туженог, правилно налази да је тужилац је дана 26.11.2012. године благовремено поднео тужбу овом суду, ради утврђења злостављања на раду од стране одговорних лица код туженог, имајући у виду неспорну чињеницу да тужени никада није донео обавештење о томе да поступак посредовања поводом захтева од 17.08.2012. године, није успео, те да рок од 15 дана, прописан ставом 2. члана 29. Закона о спречавању злостављања на раду, није релевантан. Наиме, првостепени суд правилно налази, да тужилац у време подношења тужбе није био преклудирани у праву да се обрати суду ради заштите од злостављања на раду, јер је и у време подношења тужбе, радња злостављања према тужиоцу од стране одговорних лица код туженог (директора Функције за организациона питања и директора Дирекције ХР) трајала, због чега је тужба, коју је тужилац овом суду поднео дана 26.11.2012. године, и по налажењу овог суда, благовремена, јер је у овој правној ситуацији релевантан рок од 6 месеци (чл. 29. ст. 1. у вези са чл. 22. и 14. ст. 2. Закона о спречавању злостављања на раду).

Такође из наведеног чињеничног стања првостепеног суда, и по налажењу овог суда, произилази да се незаконито поступање туженог (у периоду од ... године до средине новембра ... године) у ком тужени тужиоцу није обезбедио обављање послова утврђених анексом уговора о раду од ... године, може квалификовати као продужена радња злостављања, јер је у дужем временском периоду тужени тужиоцу ускраћивао право на рад, свдећи га само на долазак и одлазак са рада, без обезбеђивања основних услова за рад и средстава за рад, исказујући тиме непоштовање достојанства личности тужиоца, као запосленог. Такође, тужени је, премештајући тужиоца на послове самосталног сарадника за административно-техничку подршку у Службу за АТП, истог преместио на послове за које је предвиђена висока стручна спреме, иако је тужилац радни однос са туженим засновао са средњом стручном спремом, само створио привид да је овим премештајем тужилац „напредовао“, због тога што тужиоцу, као запосленом са високом стручном спремом, заправо у дужем временском периоду није обезбедио основне услове за рад, нити му је обезбедио обављање иједног посла радног места на које је премештен, да би тек од средине новембра ... године спорадично тужилац, као и остали запослени из Службе за АТП на локацији у З., у Г. и., радећи по сменама, у току осмочасовног радног времена, прегледали регистраторе са документацијом, за који посао им је дневно требало 20-так минута, а који посао су радили сви запослени, без

обзира на врсту и степен стручне спреме, што такође указује да је таквим поступањем туженог према тужиоцу нарушен његов професионални интегритет, јер су наведени послови очигледно били испод нивоа знања и квалификација тужиоца, као дипломираног економисте. Такође, првостепени суд правилно налази, да чињеница да тужени тужиоцу, ни приликом премештаја, а ни касније није обезбедио рачунар, штампач, скенер, као ни сто и столицу, као и чињеница да је туженом, у време када је тужиоцу понудио премештај, већ било познато да у новој служби уопште нема послова за запослене у тој служби, управо говоре у прилог постојања намере управљачке структуре туженог да тужиоца, премештајем на послове самосталног стручног сарадника за административно-техничку подршку у Служби за АТП, изолује, а затим необезбеђивањем основних услова за рад и средстава за рад, недавањем радних задатака, нуђењем да му споразумно престане радни однос, давањем понижавајућих радних задатака који су испод нивоа знања и квалификација тужиоца, свдећи рад тужиоца на долазак на рад и одлазак са рада, уз увођење сменског рада за који није било потребе, изолацију, ускраћивање права на информисаност путем инфо портала о могућностима интерног конкурисања код туженог, те да, и по налажењу овог суда, такво поступање туженог даје основа за утврђење да је тужилац трпео злостављање на раду све до престанка радног односа. Првостепени суд правилно налази и да је уверење изложеној намери управљачке структуре туженог учврстила и чињеница да тужени током поступка није спорио да, супротно законској обавези, није поступао по захтеву запослених из Службе за АТП од ... године, којим су се запослени, па и тужилац, у складу са законом, обратили послодавцу и на прописан начин покренули поступак за заштиту од злостављања на раду, и да се игнорисањем овог захтева, оствари крајњи циљ – прекид рада.

Због тога и овај суд налази да је тужилац у означеном периоду претрпео злостављање на раду код туженог и да је исто било системско односно да су га својим одлукама спроводили високо позиционирани запослени код туженог - директор Функције за организациона питања туженог Д. Ф. и директор ХР туженог Н. С., да је спровођено је у дужем временском периоду различитим радњама туженог са циљем да се прекине рад тужиоца код туженог, што је и довело до престанка рада тужиоца, као вишка запослених. односно да је према тужиоцу предузето системско злостављање на раду, које представља један деструктиван процес који је чинио континуирани след поступака туженог који су угрозили лични и професионални интегритет тужиоца и коначно резултирали прекидом рада тужиоца код туженог против његове воље, због престанка потребе за његовим радом, услед укидања Службе АТП, при чему, првостепени суд правилно налази, и да тужени током поступка није доказао да наведено поступање не представља злостављање на раду, чиме су сви супротни жалбени наводи туженог неосновани.

Такође, правилно је првостепени суд применом одредбе чл. 30. тачка 5. Закона о спречавању злостављања на раду, одлучујући о тужбеном захтеву, обавезао туженог да о свом трошку објави пресуду у дневном листу „П.“, као листу који се дистрибуира на целој територији Р. С., и то у року од 8 дана од дана достављања ове пресуде, под претњом принудног извршења.

Побијана пресуда је јасна и разумљива, изрека пресуде не противречи изведеним доказима, садржи све разлоге о битним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати, па не стоји битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 12 ЗПП-а на коју жалба неосновано указује.

Како ни преостали жалбени наводи туженог нису довели у питање законитост и правилност побијане пресуде, овај суд је, применом одредбе чл. 390 ЗПП-а, одлучио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кецман, с.р.